

DZIEWCZYNA (1) *sb f*

G sg dziewczyny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „dziewka” ‘córka’; tu: w funkcji hipokor.: w co mię niefzczęście moię dżiś wprawiło/ Płákác nád głuchy^m grobem méy wdzięcznéy dżiewczyny/ Y fkárzyć lye ná frogosć ciężkiéy Proferpiny. KochTr 4.

Cf **DZIEWCZĄTKO, DZIEWCZĘ, DZIEWCZYNECZKA, DZIEWCZYINKA, DZIEWECZKA**

SB